

AZ ÖREG HÁZBAN

Uram, tele volt immár félelemmel,
sokszor riasztó árnyék lepte meg,
de szigony-eres, érdes két kezével
még gyomlálgatta volna kertemet.

Áprily Lajos: A kertbe ment

*Még ott sorjázik sok öreg ruha
a fogason, egy hervadt dália
bólogat árván a csorba vázában,
talán tavasz van vagy talán már nyár van,
egy megkezdett aszpirines doboz,
a szekrény mélyén sárga vánkosok,
és fent az égben fél mosollyal néz ránk,
ahogy tétován rágódunk a témán.
Fekete varjak kis csapata gyászol,
a hűtőszekrény kinyilik magától,
széken lavór víz, levendulaszappan,
az asztalon egy tányérka, mosatlan,
a törölköző a szék karján szárad,
a zöld pohárban elfészkel a bánat.*

*A rádióban istentisztelet,
itt hallgattuk a verandán veled,
és jó volt aztán együtt énekelni,
főit a sparuherten a tyúklevés,
dörzsölgetted világtalan szemed,
egy csöppnyi fényért imádkoztál folyton,
hogy láthassad a szőlőt feketülni
és gyomlálhasd a zsebkendőnyi kertet...*

*Félbeszakadt víg történetek,
temetőbe zárt titkok, életek,
elnyűtt kabátok, gombos dobozok,
szikkadt mezők, kiszáradt otthonok.
Eljött érted egy nap a Virradat,
a falnál az ágy üresen maradt.*